

Arrest

nr. 201 761 van 27 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VANBESIEN
St. Guibertusplein 14
2222 ITEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 8 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. WUYTS *loco* advocaat S. VANBESIEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 17 augustus 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 20 september 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 10 november 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 30 maart 2017 en op 5 juli 2017.

1.3. Op 11 augustus 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 14 augustus 2017 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde van Palestijnse origine te zijn en afkomstig te zijn uit Gaza. U bent van religie een soennitische moslim. U bent geregistreerd als Palestijnse vluchteling bij UNWRA. U bent op 9 maart 1983 geboren in Rafah te Gaza. U bent tot het derde leerjaar naar school gegaan in Rafah. Hierna verhuisde u samen met uw familie naar Gaza stad. In Gaza stad ging u verder naar de lagere school, meer bepaald in de wijk Rimal, waar jullie woonden. Vervolgens ging u naar de meisjesschool Ahmed Shawqi in Rimal. Na het afronden van uw middelbare studies volgde u een opleiding secretariaat. U studeerde af in 2002. In datzelfde jaar huwde u met uw neef W.(...) H.(...). Jullie hebben samen drie kinderen K.(...), W.(...) en T.(...). Na uw studies bent u beginnen werken. Van 2003 tot 2007 heeft u als secretaresse gewerkt voor een radiostation genaamd Radio Shehab Falestin. Uw echtgenoot had een voltijdse betaalde betrekking bij Fatah. Hij werkte als secretaris voor de jeugdafdeling.

Nadat Hamas in 2007 de macht had overgenomen in Gaza, zou uw echtgenoot dreig-sms'en hebben gekregen afkomstig van leden van Hamas. Uw echtgenoot zou daarop beslist hebben Gaza te ontvluchten. Met hulp van leden van Fatah slaagde hij er later in om Gaza illegaal te ontvluchten om vervolgens in de VAE (Verenigde Arabische Emiraten) te gaan wonen, waar hij een werk- en verblijfsvergunning heeft kunnen bekomen. Uzelf bleef samen met uw twee kinderen achter in Gaza. In deze zelfde periode zou er een inval zijn geweest door leden van Hamas in de gebouwen van het radiostation waar u werkte. Alles in het gebouw werd door de leden van Hamas kapot geslagen. Ze zouden tegen u en uw collega's hebben gezegd niet meer terug te komen anders zou men jullie doden. Nadat uw echtgenoot Gaza was ontvlucht, zou u regelmatig zijn lastig gevallen door leden van Hamas, die bij u thuis langskwamen, op zoek naar uw echtgenoot. Dit zou op geregelde tijdstippen zijn gebeurd tot ongeveer één jaar voor uw vertrek uit Gaza. Van 2007 tot 2013 zou u van thuis uit hebben gewerkt. U hield zich bezig met het borduren en naaien van vlaggen en emblemen voor Fatah. Van 2013 tot 2016 zou u hebben gewerkt als secretaresse voor een Britse organisatie voor kinderopvang. In de periode van 2007 tot 2016 zou u geregeld voor langere periode uw echtgenoot in de VAE hebben opgezocht. U reisde hiervoor telkens legaal het land uit naar Egypte, dit met een medisch attest op naam van uw moeder om vervolgens vanuit Egypte naar de VAE te reizen. Omdat u deze situatie niet langer aankon, zou u besloten hebben om definitief uit Gaza te vluchten en asiel aan te vragen in België. U zou hier uw twee broers H.(...), A.(...) K.(...) A.(...) (15/01075, O.V. 8.050.158) en H.(...), M.(...) N.(...) Y.(...) (14/16045, O.V. 7.939.125) en uw zus R.(...), die naar België kwam via gezinshereniging, hebben vervoegd. Op 26 juli 2016 zou u samen met uw drie kinderen vanuit Gaza naar de VAE gereisd zijn. U zou een Schengenvizum hebben kunnen regelen via de Franse ambassade in de VAE. Op 17 augustus 2016 zouden jullie vervolgens vanuit de VAE via Londen naar Frankrijk gereisd zijn. Vervolgens zouden jullie vanuit Parijs naar België gereisd zijn, waar u op 20 september 2016 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legde u tijdens uw eerste gehoor volgende documenten voor : uw UNRWA-kaart, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw paspoort, kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders, kopieën van de verblijfstitels van uw twee broers en zus hier in België, een document dat bevestigt dat u heeft gewerkt voor het radiostation gelieerd aan Fatah, een document dat bevestigt dat u heeft gewerkt voor de Britse organisatie voor kinderopvang, een document dat bevestigt dat u een Fatah-sympathisant bent, kopieën van uw diploma's en tenslotte nog medische rapporten in verband met de ziekte waaraan uw zus lijdt.

Op 8 mei 2017 legde u, via uw advocate, kopieën neer van uw echtgenoot zijn diploma's alsook een vertaling van de desbetreffende documenten.

Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS legde u nog twee aankoopbewijzen op uw naam, een medisch attest met betrekking tot uw zoon, een attest van de wijkverantwoordelijke te al-Rimal, (kranten-)artikels over de leefomstandigheden in Gaza alsook een psychologisch attest voor.

Op 13 juli legde u, via uw advocate, nog verscheidene artikels betreffende de algemene leefsituatie in Gaza, informatie over de VAE alsook twee attesten van uw echtgenoot zijn werkgever in VAE voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen in verband met uw recente verblijfplaats **niet éénsluident** zijn. Zo verklaarde u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nooit met u echtgenoot te hebben samengewoond in de VAE (zie vragenlijst DVZ, p. 12). Vervolgens paste u uw verklaringen aan en stelde u uitdrukkelijk dat u in totaal dertien jaar in de VAE heeft gewoond (zie vragenlijst DVZ, p. 12). Waarna u ten aanzien van het CGVS wederom uw verklaringen wijzigde. U ontkende voor de DVZ te hebben verklaard dat u dertien jaar in de VAE heeft gewoond noch dat u vreesde uw verblijfsvergunning te zullen verliezen in VAE (zie CGVS 30/03/2017, vragen 243 en 244). U lichtte toe dat u wel had verklaard voor de DVZ, net zoals u zojuist had gedaan op het CGVS, dat u regelmatig over en weer reisde. Nochtans blijkt dit allerm minst uit het gehoorverslag van de DVZ (zie vragenlijst DVZ, p. 12). Bovendien dient te worden opgemerkt dat uit het visumdossier duidelijk blijkt dat u uw domicilie in de VAE had, met name BESAID Capital Hotel Flat 401 te Abu Dhabi, op het moment dat u een visum aanvraagde. Eveneens dient in dit verband nog te worden gewezen op de verklaringen van uw broer M.(...) H.(...) die, tijdens zijn gehoor bij het CGVS in 2015, stelde dat u in de VAE woont (zie gehoorverslag toegevoegd aan het administratief dossier). U geconfronteerd met bovenstaande informatie verklaarde u dat de verklaringen van uw broer niet juist waren (zie CGVS 30/03/2017, vraag 245). U herhaalde dat u voortdurend over en weer reisde tussen Gaza en de VAE. Wat dit laatste betreft, dient te worden gewezen op het weinig geloofwaardige karakter van uw verklaringen over hoe u in totaal minstens acht keer over en weer heeft gereisd tussen Gaza en de VAE, hoewel u naar eigen zeggen voortdurend werd lastig gevallen door leden van Hamas die op zoek zouden geweest zijn naar uw echtgenoot. U lichtte toe dat u telkens Gaza legaal kon uitreizen omwille van medische redenen in hoofde van uw moeder. U zou dan telkens samen met uw moeder naar Egypte gereisd zijn, waar zij dan achterbleef bij verwanten van haar. Uzelf zou dan telkens met de kinderen vanuit Egypte naar de VAE gereisd zijn (zie CGVS 30/03/2017, vraag 228-238). U werd erop gewezen dat de grenspost van Rafah heel vaak gesloten blijft, iets wat u eveneens niet ontkende, waardoor het uitreizen naar Egypte helemaal niet evident is. Dat u, die althans volgens uw eigen verklaringen voortdurend werd lastig gevallen door leden van Hamas zo vaak en klaarblijkelijk zonder veel problemen Gaza in en uit zou hebben gereisd, is dan ook weinig geloofwaardig. Kan hier nog aan worden toegevoegd dat uit uw initiële verklaringen ten aanzien van DVZ blijkt dat twee van uw kinderen in Abu Dhabi zijn geboren, meer bepaald K.(...) en T.(...) (zie DVZ, p. 7). Bij het CGVS verklaarde u echter dat uw drie kinderen in Gaza geboren zijn (zie CGVS 30/03/2017, vraag 239). U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen ontkende u dit te hebben verklaard (zie CGVS 30/03/2017, vragen 239-241). Het mag bijgevolg ten zeerste verbazen dat u klaarblijkelijk flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegde in de loop van uw asielprocedure omtrent de geboorteplaatsen van uw drie kinderen. Er kan immers verondersteld worden dat u hieromtrent éénduidige verklaringen kan afleggen. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat bovenstaande bevindingen bevestigd worden door uw facebookpagina (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), die evenwel op de dag van uw tweede gehoor verwijderd was, waarop duidelijk te zien is dat u zich gedurende een lange periode in de VAE bevond. Zo staat er vermeld dat u woonachtig bent te Abu Dhabi. Bovendien stonden er berichten op uw facebook pagina doorheen het jaar 2013. Dit toont eens te meer aan dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering als zou u slechts gedurende korte periodes in de VAE hebben verbleven (zie CGVS 05/07/2017, p.3). De voorgelegde documenten – i.c. twee aankoopbewijzen uit Gaza van 2016, een medisch attest betreffende uw zoon alsook een attest van de wijkverantwoordelijke te al Rimal – wijzigen niets aan het voorgaande. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat de aankoopbewijzen niet aantonen dat u persoonlijk effectief in mei/juni 2016 in de Gazastrook aanwezig was. Het valt immers niet uit te sluiten dat een familielid, een kennis dan wel iemand anders in uw naam een aankoop deed gedurende die periode. Verder dient te worden opgemerkt dat documenten louter een ondersteunde werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, en op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Documenten hebben slechts bewijswaarde wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas. Zulks is in casu geenszins het geval. De door u neergelegde documenten betreffen bovendien louter kopieën waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend, temeer daar de authenticiteit van deze stukken niet kan worden nagegaan.*

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat **uw verklaringen** in verband met uw reisweg evenmin **éénsluierend** zijn. Zo stelde u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw paspoort in Turkije in beslag werd genomen, alsook dat uw paspoort geen visum zou bevat hebben (zie gehoorverslag DVZ, vraag 28). Voorts verklaarde u op 2 juli 2016 legaal vanuit Gaza naar Egypte te zijn gereisd om van daaruit legaal naar Turkije te reizen (zie vragenlijst DVZ, p. 12). U geconfronteerd met het gegeven dat u wel degelijk over een visum beschikte in uw paspoort (zie visumdossier, toegevoegd aan het administratief dossier) verklaarde u dat de smokkelaar u had opgedragen deze informatie te verzwijgen. Dit mag verbazen aangezien uit uw latere verklaringen blijkt dat u volledig legaal heeft gereisd, en u uitdrukkelijk stelde helemaal niets te hebben betaald en geen beroep te hebben gedaan op een smokkelaar (zie CGVS 30/03/2017, vraag 71-72). U gewezen op uw eerdere verklaringen voor de DVZ waarin u stelde weldegelijk geld te hebben betaald aan een smokkelaar, antwoordde u eerst dat u die verklaringen in verband met het smokkelgeld wilde intrekken. U lichtte toe dat u deze verklaringen had afgelegd vóór het Dublininterview, toen u nog niet de gehele waarheid had verteld. Doch onmiddellijk hierna paste u opnieuw uw verklaringen aan en stelde u wel degelijk een bedrag van 5000 dollar te hebben betaald aan smokkelaars, deze zouden u hebben uitgelegd wat u precies diende te doen en te zeggen bij uw reis naar België (zie gehoorverslag CGVS, vragen 71-80). Dient te worden opgemerkt dat er minstens van u verwacht kan worden dat u op een duidelijke manier de door u afgelegde reisweg, alsook de betrokkenheid van een eventuele smokkelaar, zou kunnen weergeven. Het is in deze hoogst opmerkelijk dat u verward zou zijn over de landen die u heeft doorgereisd alsook over het feit of u al dan niet een smokkelaar heeft ingeschakeld. Kan hier verder worden aan toegevoegd dat u uw paspoort kort na uw aankomst in Europa heeft verscheurd. Dat u een dermate belangrijk document zomaar zou verscheuren, komt weinig overtuigend over. Het reisdocument voor Palestijnen is immers een belangrijk document dat niet alleen uw identiteit kan staven, maar ook iets zegt over uw status en uw verblijf in de Gazastrook. Bijgevolg ontstaat het vermoeden dat u uw reisdocument wel degelijk in uw bezit heeft maar wenst achter te houden voor de Belgische asielinstanties, dit om de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop u gereisd heeft, alsook de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar de Gazastrook, te verhullen.

Wat betreft het document van uw voormalige werkgever dat u neerlegde ter staving van uw asielaanvraag dient vooreerst te worden opgemerkt er ernstige twijfels bestaan betreffende de authenticiteit van het document. Het desbetreffende attest is afkomstig van een Britse organisatie voor kinderopvang. In dit document staat genoteerd 'She was designated as security' (zie document, toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde evenwel dat u in deze organisatie heeft gewerkt als secretaresse. Nadat u erop werd gewezen dat in de brief was geschreven dat u als veiligheids-(beambte) heeft gewerkt, verklaarde u dat iemand dit wellicht verkeerd had opgeschreven. U werd erop gewezen dat de authenticiteit van dit document volledig in het gedrang komt wanneer er zo'n cruciale fout tegen het Engels wordt neergeschreven, temeer daar deze brief is opgesteld door de directrice van een Britse organisatie (zie CGVS 30/03/2017, vragen 263-271). Bovendien hebben documenten slechts bewijswaarde wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas. Zulks is in casu geenszins het geval

Op basis van uw verklaringen dient te worden besloten dat u tot op heden geen duidelijkheid biedt wat betreft uw reële situatie in VAE en de al dan niet legale omstandigheden waaronder u er zou verbleven hebben. Op basis van informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) mag blijken dat Palestijnen in de VAE onderhevig zijn aan dezelfde voorwaarden als alle andere migranten in de VAE. Zo moet men om een legaal verblijf in de VAE te bekomen over een geldig werkcontract beschikken alsook een sponsor hebben. Een migrant die op legale wijze in VAE verblijft kan een familiaal visum voor zijn/haar gezin bekomen voor de VAE indien men over een minimum inkomen van 4.000 dirham beschikt (indien de werkgever niet instaat voor logement). Uit uw verklaringen mag blijken dat uw echtgenoot over een dergelijk inkomen beschikt (zie CGVS 05/07/2017, p.2). U geconfronteerd met deze bevinding stelde u dat "zijn inkomen sowieso niet zoveel was en dat u veel onkosten moesten betalen. Het ging sowieso niet genoeg zijn." Ter staving van uw verklaringen legde u na het gehoor verschillende nieuwsartikels neer met betrekking tot de levensomstandigheden in de VAE. Uit de artikels blijkt dat het bedrag voor het krijgen van een familiaal visum werd verhoogd naar 10.000 dirham. Het artikel in kwestie dateert echter van 2009 en is strijd met recentere informatie die werd bekomen door het CGVS (zie administratief dossier) alsook informatie afkomstig van Abu Dhabi e-government en andere bronnen (zie administratief dossier). Dient te worden opgemerkt dat in de regelgeving van de VAE duidelijk rekening wordt gehouden met de levenskosten verbonden aan een verblijf in de VAE. Zo wordt er in de wetgeving een onderscheid gemaakt tussen de financiële middelen waarover iemand moet beschikken indien er wel dan geen huisvesting wordt voorzien door de werkgever. Het kan bijgevolg weinig overtuigen dat uw echtgenoot onvoldoende zou verdienen om in jullie levensonderhoud

te voorzien. Vervolgens dient te worden opgemerkt dat het bovendien krantenartikelen betreffen die louter de algemene situatie in de VAE schetsen (i.c. de kost van onderwijs en huurprijzen) en geen betrekking hebben op u persoonlijk. Dergelijke artikelen volstaan echter niet om aan te tonen dat u geen verblijf had in de VAE, dan wel niet in de mogelijkheid was er een verblijf te bekomen en / of niet in staat zou zijn geweest in de VAE in uw levensonderhoud te voorzien. Dat u een attest neerlegt van uw echtgenoot zijn werkgever waarin staat dat het bedrijf reeds verschillende malen een familiaal visum aanvraag bij de immigratiediensten en dat dit steevast geweigerd werd, wijzigt niets aan voorgaande. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas. Zulks is in casu geenszins het geval. Het door u neergelegde document betreft bovendien een loutere kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend. Verder is het opvallend dat uit uw visum aanvraag (zie visumdossier DVZ) blijkt dat de organisatie "Carltons" garant stond voor uw familie, dit terwijl het attest dat u voorlegde afkomstig is van "Gantoot General Trading, Abu Dhabi L.L.C.". Het is bevreemdend dat de gegevens van beide organisaties niet overeenkomen en deze bevinding ondermijnt eens te meer uw geloofwaardigheid. De authenticiteit van deze attesten kan dan ook ten zeerste worden betwist.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u van Palestijnse origine bent, dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit de Gazastrook dat u daar geboren en getogen bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat staatlozen in het algemeen, en Palestijnen in het bijzonder, doorheen hun levensloop één of meerdere landen van gewoonlijk verblijf kunnen hebben. De nood aan internationale bescherming moet in voorkomend geval dan getoetst worden ten aanzien van elk land van gewoonlijk verblijf. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als u geen gegronde vrees voor vervolging heeft, noch een reëel risico op ernstige schade loopt in een land waar u voor uw komst naar België gewoonlijk verbleven heeft en er geen redenen voorhanden zijn dat u daarheen niet kan terugkeren.

U dient bijgevolg duidelijkheid te verschaffen over de omstandigheden van uw verblijf in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), uw eventuele verblijfsstatus ginds, daar dit onontbeerlijk is om uit te sluiten dat u ingevolge uw verblijf in de VAE, en dit voor de indiening van uw asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar duurzame banden ontwikkeld heeft, dan wel er zich op een zodanige wijze feitelijk gevestigd heeft zodat dit land als uw land van gewoonlijk verblijf moet bestempeld worden. In voorkomend geval dient u immers aan te tonen dat u aldaar een gegronde vrees voor vervolging heeft, dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt.

Zelfs indien de VAE niet kan beschouwd worden als uw land van gewoonlijk verblijf ontslaat dit u niet van de plicht alsnog duidelijkheid te verschaffen over uw (verblijfs-)situatie aldaar. In overeenstemming met artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan internationale bescherming indien u reeds in een eerste land van asiel – in casu de VAE – reële bescherming zou genieten, tenzij u elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat u zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die u reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat u niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Uit voorgaande blijkt evenwel genoegzaam dat u géénszins tegemoet komt aan de bewijslast en medewerkingsplicht die te dezen in beginsel bij u berusten, evenals dat u het door uw eigen toedoen onmogelijk maakt voor de Commissaris-generaal om een duidelijk zicht te krijgen op uw reële verblijfsituatie en uw eventuele nood aan internationale bescherming.

Door in dit verband herhaaldelijk en doelbewust incorrecte of misleidende gegevens te verstrekken, maakt u zulk een nood aan bescherming a fortiori geenszins aannemelijk.

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Uw UNRWA-kaart, de kopie van uw geboorteakte, de kopie van uw paspoort, de kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders, de kopieën van de verblijfstitels van uw twee broers en zus hier in België, de kopieën van uw en uw echtgenoot zijn diploma's en tenslotte nog de medische rapporten in verband met de ziekte van uw zus bevestigen louter de persoonsgegevens van u en uw familie, jullie studies, de verblijfsstatus van uw familieleden in België, de medische toestand van uw zus en het feit dat jullie bij UNRWA geregistreerd zijn. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. Het mag duidelijk zijn dat deze documenten dan ook niet volstaan om voorgaande bevindingen om te vormen. In verband met de documenten aangaande uw tewerkstelling voor het radiostation van 2003 tot 2007 in Gaza en aangaande uw tewerkstelling voor

de Britse organisatie voor kinderopvang dient te worden opgemerkt dat er sterk getwijfeld wordt aan de authenticiteit van deze stukken (zie supra), en dit gezien, omwille van bovenvermelde redenen, geen geloof wordt gehecht aan uw recent verblijf in Gaza. De overige documenten werden hierboven reeds besproken.

Het feit dat uw beide broers de vluchtelingenstatus kregen toegekend wijzigt niets aan voorgaande temeer daar elke asielaanvraag individueel en op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel – aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling –, afgeleid uit de schending van artikel 1 A van de vluchtelingenconventie, een manifeste appreciatiefout, het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het principe van behoorlijk bestuur en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), onderneemt verzoekster een poging om de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Waar in de bestreden beslissing wordt aangehaald dat haar verklaringen in verband met haar recente verblijfplaats niet eensluidend zijn, benadrukt verzoekster dat zij herhaalde malen heeft aangekaart dat zij onder druk kwam te staan tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat zij hierdoor foutieve informatie heeft gegeven. Zij wijst erop dat zij altijd duidelijk heeft gesteld dat haar man in 2007 Gaza heeft verlaten. Zijzelf is in België gearriveerd in augustus 2016, hetgeen dus een periode van 9 jaar inhoudt. Hieruit volgt dat zij onmogelijk 13 jaar in de Verenigde Arabische Emiraten kan hebben gewoond, zoals werd genoteerd tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. De zware druk die zij heeft ervaren tijdens dit interview is volgens verzoekster ook af te leiden uit het feit dat zij bij haar verklaring betreffende de procedure dd. 27 september 2016 aangaf geen bezwaar te hebben tegen een ambtenaar van mannelijke of het vrouwelijk geslacht. Aan het einde van het gehoor werd haar gevraagd of zij de procedure wenste verder te zetten in het bijzijn van een vrouwelijke of een mannelijke medewerker en waarom. Verzoekster antwoordde hierop het volgende: *“Ik heb liever een man, zowel voor de ambtenaar als de tolk, aangezien ik me dan meer op mijn gemak ben.”* Vanwege de druk die verzoekster naar eigen zeggen heeft ervaren van de vrouwelijke medewerkster tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft zij ervoor geopteerd om voor de rest van de procedure met personen van het mannelijk geslacht te worden geconfronteerd. Het is volgens verzoekster dan ook duidelijk dat de informatie die tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd verworven onder druk werd gegeven en dat hiermee geen rekening kan worden gehouden.

Dat haar broer in het kader van zijn asielaanvraag heeft verklaard dat zij in de Verenigde Arabische Emiraten zou wonen, hoeft volgens verzoekster niet te verbazen daar zij immers regelmatig voor enige maanden naar de Verenigde Arabische Emiraten ging om haar man te bezoeken. Het is volgens verzoekster dan ook goed mogelijk dat haar broer enkel bedoelde dat zij op dat moment in Abu Dhabi verbleef en dat dit door de tolk werd vertaald als 'wonen'. Daar zij geregeld in de Verenigde Arabische Emiraten verbleef samen met haar man, kan het zelfs niet verwonderen indien haar broer dacht dat zij daar woonde.

Het is verzoekster ook niet duidelijk waarom haar herhaalde uitreizen uit Gaza ongeloofwaardig zouden zijn omdat zij enerzijds werd lastiggevallen door Hamas en anderzijds de grensovergang van Rafah vaak gesloten is. Verzoekster wijst erop dat haar moeder immers een medisch attest had om naar Egypte te gaan voor verdere verzorging en waarbij iemand haar mocht vergezellen. Zij en haar moeder gingen steeds samen. Hamas had er dan ook niets op tegen dat haar moeder verzorgd zou worden en daarnaast bleek uit het verleden dat verzoekster stevast enige maanden later ook gewoon terugkeerde naar Palestina. Niets wees er dus op dat er hier een probleem zou zijn. Er was voor Hamas dan ook geen enkele reden om dit tegen te houden of hier achterdochtig over te zijn. Wat betreft de redenering van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de grensovergang bij Rafah regelmatig gesloten is, wordt dit door verzoekster ook beaamd, doch zij ging eenvoudigweg wanneer deze open was. Het feit dat de grensovergang in Rafah regelmatig gesloten zou zijn, wil immers niet

zeggen dat deze grensovergang niet meer gebruikt zou worden. Daar het de enige grensovergang is die niet onder Israëliëse controle staat, is deze grensovergang net van groot belang voor de Palestijnen en daarom wachten vele Palestijnen tot deze grensovergang opengaat om het land te kunnen verlaten, aldus verzoekster, die er nog op wijst dat uit haar oude paspoort duidelijk kan worden afgeleid dat zij regelmatig gebruik heeft gemaakt van de grensovergang te Rafah (stuk 3).

Waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen flagrante tegenstrijdigheden opmerkt in haar verklaringen aangaande de geboorteplaatsen van haar kinderen, stelt verzoekster dat de verwarring die hieromtrent blijkbaar ontstaan is het gevolg is van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat, zoals hoger reeds werd aangegeven, gevoerd is onder druk en waar dan ook geen rekening mee kan worden gehouden. Niettemin verwijst het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steeds opnieuw naar dit interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het valse visum waarop staat dat twee van de kinderen in de VAE geboren zijn. Verzoekster herhaalt haar eerdere verklaringen dat de smokkelaar dit had gedaan om het visum te kunnen maken doch hij niettemin bij een van de kinderen wel schreef dat hij in Gaza geboren was om zo aan te tonen dat zij tevens in Gaza woonde. Het mag natuurlijk niet verbazen dat de informatie in een vals visum niet overeenstemt met de werkelijkheid, hetgeen verzoekster, die enkel het land wilde ontvluchten, dan ook bezwaarlijk ten laste kan worden gelegd. Het is voor verzoekster dan ook overduidelijk dat haar kinderen in Gaza zijn geboren, wat ook kan afgeleid worden uit de geboorteaktes van de drie kinderen die tijdens de procedure werden neergelegd en die allen zijn afgegeven door de Gaza Directorate.

Dat op haar Facebookpagina stond dat zij woonachtig was in Abu Dhabi, hoeft volgens verzoekster evenmin te verbazen daar zij, zoals zij herhaaldelijk heeft aangehaald, zo vaak mogelijk haar man ging bezoeken in de Verenigde Arabische Emiraten en dit voor één of meerdere maanden. In deze periodes was zij bij haar echtgenoot en werd zij niet door Hamas lastiggevallen, zodat zij in die periodes zeer gelukkig was en zij dan ook verscheidene foto's van haar en de kinderen online heeft geplaatst. Op een bepaald moment had verzoekster op haar pagina ook aangegeven dat zij woonachtig was te Abu Dhabi omdat zij daar toen ook langere tijd verbleef. Zij heeft dit echter niet meteen aangepast toen zij terugkeerde naar Gaza. Door de moeilijker situatie in Gaza ging zij toen immers veel minder op de sociale media, waardoor zij in die periodes geen foto's plaatste en zij er ook niet meteen aan dacht om haar persoonlijke gegevens aan te passen. Verzoekster benadrukt nog dat zij bij elke reis naar Abu Dhabi steeds in hotels verbleef omdat haar man met andere mannen samenwoonde, waar er geen ruimte was voor haar en de kinderen. Mocht zij echt in Abu Dhabi wonen en er haar domicilie hebben, zoals het Commissariaat-generaal poogt aan te tonen, had zij op een echt adres gewoond en niet steeds in allerhande verschillende hotels.

Verzoekster wijst er voorts op dat zij verscheidene documenten heeft aangebracht om haar aanwezigheid in Gaza te staven. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt echter eenvoudigweg dat zij met deze documenten geen rekening houdt omdat zij het asielrelaas op zichzelf ongeloofwaardig acht. Een dergelijke houding is naar mening van verzoekster niet ernstig te noemen. Zij meent dat uit de door haar bijgebrachte documenten duidelijk blijkt dat zij inderdaad in Gaza heeft verbleven. Zij wenst hierbij aan te halen dat zij wel degelijk over de originele documenten beschikt zodat de redenering van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de documenten eenvoudig te vervalsen zijn daar het hier enkel om kopieën zou gaan, dan ook niet kan worden gevolgd en aan deze documenten de nodige bewijswaarde dient te worden toegekend. Verzoekster wijst er nog op dat zij ook in huidige procedure nog bijkomende documenten bijbrengt, waaruit duidelijk valt op te maken dat zij inderdaad in Gaza woonde en niet in de VAE, zoals met name haar oude paspoort (stuk 3) en een attest van haar vorige werkgever (stukken 4-5).

Vervolgens wijst verzoekster op haar kennis omtrent Gaza. Zij merkt op dat het Commissariaat-generaal haar heel wat vragen stelde met betrekking tot Gaza, de omgeving waar zij woonde, haar werk, enz. en dat zij op al deze vragen steeds correct kon antwoorden. Zij voert aan dat, indien zij in de VAE zou wonen zoals het Commissariaat-generaal poogt aan te halen, zij niet de nodige kennis zou hebben aangaande de situatie en toestand in Gaza, noch een coherent beeld zou kunnen geven van haar verblijf in Gaza in de laatste jaren.

Verzoekster besluit uit het voorgaande *“Gelet op al hierboven vermelde elementen, is het duidelijk dat verzoekster in Gaza verbleef en zo vaak als mogelijk naar Egypte reisde en zo verder naar de Verenigde Arabische Emiraten om bij haar echtgenoot te zijn.*

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de elementen die het CGVS poogt aan te halen om te bewijzen dat verzoekster niet in Gaza maar in de Verenigde Arabische Emiraten verbleef, niet gevolgd kunnen worden.

Hieromtrent verwijst verzoekster met name ook naar haar werk bij British Kindergarten en het desbetreffende document van de directrice hieromtrent waarin duidelijk gesteld wordt dat verzoekster van 2013 tot 2016 voor hen heeft gewerkt (zie ook punt 3. Document British Kindergarten).

Dit argument van het CGVS kan niet weerhouden worden."

Waar in de bestreden beslissing voorts tegenstrijdige verklaringen in verband met haar reisweg worden aangehaald, herhaalt verzoekster dat zij haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd onder druk, dat zij ook duidelijk heeft aangegeven dat de eerste reisweg die zij aangaf incorrect was en dat hiermee dan ook geen rekening kan worden gehouden. Verzoekster verwijst voorts naar haar verklaringen tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal, waaruit volgens haar een duidelijke reisweg naar voor komt, die bovendien overeenkomt met de gecorrigeerde reisweg die zij tijdens haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft gegeven. Zij verduidelijkt nogmaals dat zij vanuit Gaza naar de Verenigde Arabische Emiraten is gegaan om op 17 augustus 2016 het vliegtuig te nemen naar Frankrijk, waarbij er een korte tussenstop werd gemaakt in Londen. Toen zij vervolgens aankwam op de luchthaven in Parijs is zij de dag erna opgepikt en naar België gereden waar zij aankwam op 18 augustus. Deze reis heeft verzoekster alleen gemaakt en zij werd tijdens deze reis niet bijgestaan door een smokkelaar. Voordat zij deze reis kon ondernemen, heeft zij aan een persoon 5.000 dollar gegeven die haar vertelde wat zij moest doen en die haar hielp om een visum bij de Franse ambassade te bekomen. Zij heeft dus geen smokkelaar betaald om haar reis op zich te regelen, maar zij heeft enkel een persoon betaald om een visum te verkrijgen opdat zij de reis in kwestie legaal kon maken. Zij wist naar eigen zeggen niet dat zulk een persoon ook als een smokkelaar beschouwd wordt. Het feit dat zij deze persoon niet meteen als een smokkelaar aanzag, kan haar ook niet tegengeworpen worden. Het was overigens op aanraden van deze persoon, over wie ze pas in het tweede interview te weten kwam dat dit ook een smokkelaar was, dat zij haar paspoort verscheurde en loog over de reisweg. Er kan naar mening van verzoekster dan ook geen sprake zijn van onduidelijkheid aangaande haar reisweg. Zij meent ook dat het argument van het Commissariaat-generaal dat het ongeloofwaardig is dat men een paspoort zou verscheuren kant noch wal raakt daar het vandaag de dag vaak voorkomt dat vreemdelingen op aanraden van smokkelaars en andere asielzoekers hun paspoorten verscheuren. Dat ook zij dit gedaan heeft op aanraden van de smokkelaar is dan ook niet vreemd en kan haar ook niet tegengeworpen worden. Verzoekster beschikt naar eigen zeggen enkel nog over haar oude paspoort en brengt dit ook bij (stuk 3).

Verzoekster vervolgt haar betoog, stellende *"Een ander argument van het CGVS is dat zij geen rekening kan houden met het document betreffende de Britse organisatie voor kinderopvang in Gaza waar verzoekster voor werkte*

(...)

De reden hiertoe is dat het document stelt dat verzoekster werkzaam was als 'security' in plaats van 'secretary'.

Het CGVS stelt dat het niet geloofwaardig is dat een directrice van een Britse organisatie voor kinderopvang zo'n fout tegen het Engels zou maken.

Deze redenering van het CGVS is op zijn minst vreemd te noemen.

Het is niet meer dan menselijk dat ook de directrice van zulk een organisatie een fout kan maken, temeer daar beide woorden toch wel op elkaar gelijken en het niet verwonderlijk is dat een kinderorganisatie in Gaza vaak met allerhande problemen aangaande 'security' in haar hoofd zit.

Verzoekster heeft vervolgens opnieuw contact opgenomen met de directrice om dit aan te kaarten en heeft als gevolg hiervan een nieuw "experience certificate" ontvangen waarop uitdrukkelijk te lezen staat dat zij van 2013 tot 2016 als secretaresse heeft gewerkt (stuk 4).

Daarnaast heeft zij ook van de directrice een brief ontvangen waarin deze ook expliciet stelt dat het feit dat in de eerste brief "security" stond een typefout betreft en dat het "secretary" moest zijn (stuk 5).

Het is dan ook overduidelijk dat verzoekster wel degelijk bij deze organisatie heeft gewerkt in de periode 2013-2016 en dus ook toen in Gaza verbleef.

Dit argument van het CGVS kan niet weerhouden worden."

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt ook aan verzoeksters visumaanvraag te twijfelen. De redenering van het Commissariaat-generaal raakt volgens verzoekster echter opnieuw kant noch wal. Zij heeft immers herhaaldelijk gesteld dat het visum in kwestie haar door een smokkelaar is bezorgd en een vals visum betreft. Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet

stellen dat haar geloofwaardigheid in het gedrang komt doordat de informatie op een vals document, niet overeenstemt met de werkelijkheid, hetgeen immers net normaal is bij een vervalsing.

Verzoekster besluit uit wat voorafgaat *“Het weze duidelijk uit het voorgaande dat verzoekster niet alleen geboren en getogen is in Gaza, wat ook door het CGVS niet wordt tegengesproken, maar dat zij hier ook verbleven heeft en slechts af en toe in de VAE vertoefde om haar man te bezoeken.*

Dit valt ook duidelijk op te maken uit de veelheid aan documenten die verzoekster in de loop van de procedure heeft bijgebracht.

Ook wat betreft de reisweg is het duidelijk dat verzoekster op legale wijze in België is terecht gekomen en hiertoe geld heeft gegeven aan een persoon om een visa te bekomen, waarbij zij pas later begreep dat deze persoon ook een smokkelaar is.

Het CGVS poogt steeds terug te grijpen naar de vragenlijst afgelegd voor het DVZ, doch het is duidelijk dat deze onder druk is afgenomen en dat verzoekster, zoals zij zelf herhaaldelijk heeft aangegeven, eerst foutieve informatie heeft aangereikt op basis van het advies van de mensensmokkelaar.

Verzoekster wenst hieromtrent ook op te merken dat nergens doorheen de beslissing het CGVS enige twijfelt aanhaalt aangaande de redenen waarom verzoekster diende te vluchten namelijk de doodsbedreigingen van Hamas ten aanzien van haar man en vervolgens de bedreigingen aan het adres van haarzelf en haar kinderen en dit als gevolg van de betrokkenheid van mevrouw en haar man bij Fatah.”

Tot slot wenst verzoekster volledigheidshalve nog op te merken dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich vergist heeft aangaande haar familiale toestand. De heer H.A.K.A. is immers niet haar broer maar haar neef, zij het dat deze zich inderdaad ook in België bevindt. De heer H.R.N. is haar broer.

2.2. In een tweede middel – aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus –, afgeleid uit de schending van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, artikel 1 A van de vluchtelingenconventie, een manifeste appreciatiefout, artikel 3 EVRM, het zorgvuldigheidsbeginsel en het “motivatiebeginsel”, wenst verzoekster vooreerst aan te halen dat de beschrijving van de situatie in de VAE, zoals deze wordt voorgesteld door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zeer rooskleurig is en afwijkt van de realiteit. Verzoekster legt te dezen een aantal recente artikelen neer aangaande de situatie in de VAE, met name betreffende de kost van verblijf en onderwijs in de VAE (stuk 6). De VAE is daarenboven niet haar land van verblijf en kan dus niet beschouwd worden als eerste land van asiel, zoals het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte voorhoudt. Verzoekster herhaalt dat zij heel wat documenten heeft aangereikt waaruit duidelijk blijkt dat zij nog steeds in Gaza woont. Het is derhalve overduidelijk dat het subsidiaire beschermingsstatuut moet onderzocht worden ten aanzien van Gaza en dus niet ten opzichte van de VAE, aldus verzoekster, die hekelt dat het Commissariaat-generaal nalaat om enig standpunt in te nemen omtrent de situatie in Gaza. Zij betoogt dat het duidelijk is dat de toestand in Gaza ten opzichte van Palestijnen mensonterend is en dat een terugkeer naar Gaza een gevaar inhoudt voor haar leven en dat van haar kinderen, en zij citeert in dit verband uit diverse recente rapporten en persartikels.

2.3.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een kopie van verzoeksters oude paspoort, een experience certificate van British Kindergarten, een schrijven van British Kindergarten dd. 5 juli 2017 en diverse artikelen aangaande de algemene situatie in de VAE.

2.3.2. Op 27 oktober 2017 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: de COI Focus *“Territoires Palestiniens. Le passeport palestinien”* van 26 oktober 2017 en een klikbrief dd. 9 oktober 2017 waarin wordt gesteld dat twee van verzoeksters kinderen geboren zijn in de Verenigde Arabische Emiraten, dat haar echtgenoot nog steeds woonachtig en werkzaam is in de Verenigde Arabische Emiraten en in staat zou moeten zijn om verzoeksters verblijfsvergunning te laten vernieuwen.

2.3.3. Op 26 januari 2018 ontving de Raad van de heer A.J., van wie verzoekster ter terechtzitting stelt dat het haar ex-schoonbroer is, een klikbrief met diverse bijlagen.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) haar verklaringen in verband met haar recente verblijfplaats niet eensluidend zijn, uit haar visumdossier duidelijk blijkt dat zij haar domicilie in de VAE had op het moment dat zij een visum aanvraag, haar verklaringen over hoe zij in totaal minstens acht keer over en weer heeft gereisd

tussen Gaza en de VAE, hoewel zij naar eigen zeggen voortdurend werd lastig gevallen door leden van Hamas die op zoek zouden zijn geweest naar haar echtgenoot, weinig geloofwaardig zijn zoals wordt toegelicht, zij ook flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de geboorteplaatsen van haar drie kinderen, op haar Facebookpagina duidelijk te zien is dat zij zich gedurende een langere periode in de VAE bevond, wat eens te meer aantoont dat er geen geloof kan gehecht worden aan haar bewering als zou zij slechts gedurende korte periodes in de VAE hebben verbleven en de voorgelegde documenten uit Gaza niets wijzigen aan het voorgaande daar de aankoopbewijzen niet aantonen dat zij persoonlijk effectief in mei/juni 2016 in de Gazastrook aanwezig was, documenten een louter ondersteunende werking hebben en de neergelegde stukken louter kopieën betreffen waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, (ii) haar verklaringen in verband met haar reisweg evenmin eensluidend zijn en het weinig overtuigend overkomt dat zij haar paspoort kort na haar aankomst in Europa zou hebben verscheurd, waardoor dan ook het vermoeden ontstaat dat zij haar reisdocument wenst achter te houden voor de Belgische asielinstanties om de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop zij gereisd heeft, alsook de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar de Gazastrook te verhullen, (iii) ernstige twijfels bestaan betreffende de authenticiteit van het document van haar voormalige werkgever, waarin een cruciale fout tegen het Engels werd neergeschreven, (iv) zij tot op heden geen duidelijkheid biedt wat betreft haar reële situatie in de VAE en de al dan niet legale omstandigheden waaronder zij er zou verbleven hebben, de door haar neergelegde nieuwsartikels geen betrekking hebben op haar persoonlijk en dan ook niet volstaan om aan te tonen dat zij geen verblijf had in de VAE, dan wel niet in de mogelijkheid was er een verblijf te bekomen en/of niet in staat zou zijn geweest in de VAE in haar levensonderhoud te voorzien, het attest van de werkgever van haar echtgenoot waarin staat dat het bedrijf reeds verschillende malen een familiaal visum aanvraag en dat dit stevast geweigerd werd niets wijzigt aan het voorgaande daar documenten slechts bewijswaarde hebben wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas, het document in kwestie bovendien louter een kopie betreft waaraan hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend en het opvallend is dat uit haar visumaanvraag blijkt dat de organisatie "Carltons" garant stond voor haar familie terwijl het attest dat zij voorlegde afkomstig is van "Gantoot General Trading, Abu Dhabi L.L.C.", en zij het aldus door haar eigen toedoen onmogelijk maakt om een duidelijk zicht te krijgen op haar reële verblijfsituatie en haar eventuele nood aan internationale bescherming en (v) de door haar voorgelegde documenten voorgaande appreciatie niet in positieve zin kunnen veranderen, zoals wordt toegelicht.

2.5. De Raad merkt vooreerst op dat aan verzoeksters identiteit en (oorspronkelijke) afkomst uit de Gazastrook in de bestreden beslissing op zich niet wordt getwijfeld.

Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat "*Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève. (...)*".

Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag bepaalt: "*Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Wanneer deze bescherming of bijstand om welke redenen ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.*".

Artikel 1D sluit alleen personen die "thans bescherming of bijstand genieten" van een ander orgaan of andere instelling van de Verenigde Naties dan de UNHCR, uit van de werkingssfeer van dit verdrag. Het Hof van Justitie oordeelde in het arrest *Nawras Bolbol tegen Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal* (HvJ 17 juni 2010, C-31/09) dat uit de duidelijke bewoordingen van artikel 1D van het Verdrag van Genève volgt dat alleen degenen die daadwerkelijk de door het UNRWA geboden hulp hebben ingeroepen, onder de daarin genoemde grond voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus vallen, welke als zodanig strikt moet worden uitgelegd en derhalve niet tevens betrekking kan hebben op personen die er enkel voor in aanmerking komen of kwamen om bescherming of bijstand van deze instelling te genieten (§ 51). In *Ei Kott tegen Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal* verduidelijkte het Hof dat artikel 1D moet worden uitgelegd dat de in die bepaling neergelegde grond voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus niet alleen van toepassing is op de personen die thans de door UNRWA verleende bijstand genieten, maar ook op diegenen die die bijstand daadwerkelijk hebben genoten kort vóór het indienen van een asielerzoek in een lidstaat, voor zover die bijstand evenwel niet is opgehouden in de zin van het tweede lid (§ 52).

Zoals blijkt uit wat volgt, verbleef verzoekster in de jaren voor haar komst naar België met haar gezin in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), waar zij over een verblijfsvergunning beschikt(e). Dit land bevindt zich buiten het mandaatgebied van UNRWA. Er kan aldus geenszins worden gesteld dat verzoekster kort vóór het indienen van haar verzoek om internationale bescherming in België de bijstand van UNRWA heeft ingeroepen/genoten. Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag is derhalve niet van toepassing. Verzoeksters verzoek om internationale bescherming wordt aldus onderzocht op grond van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waaruit volgt dat de nood aan bescherming moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekende partij de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.6. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met verzoekster. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoekster allerminst kan worden gevolgd waar zij in het verzoekschrift meermaals aanvoert dat geen rekening mag worden gehouden met de verklaringen die zij heeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken omdat zij tijdens dit eerste gehoor onder druk werd gezet. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoekster aanvankelijk spontaan verklaarde dat twee van haar kinderen geboren zijn in Abu Dhabi (administratief dossier, stuk 23, verklaring DVZ, vraag 16). Wanneer verzoekster werd geconfronteerd met het feit dat deze verklaringen niet stroken met de door haar neergelegde geboorteaktes, waaruit moet blijken dat haar drie kinderen geboren zijn in Gaza, ontkende zij louter haar eerder verklaaringen (administratief dossier, stuk 23, verklaring DVZ, vraag 28). Verzoekster verklaarde tevens spontaan, zonder dat zij hierbij op enige wijze onder druk werd gezet dat haar paspoort in Turkije in beslag werd genomen door de smokkelaar en dat zij nooit een visum had aangevraagd of gekregen. Vervolgens schetste zij haar reisweg, namelijk van Rafah, over Egypte (Caïro), Turkije (Istanbul en Izmir) en Griekenland (Mythilini, Athene en Thessaloniki) tot Brussel. Zij verklaarde hierbij dat zij vanaf Turkije illegaal met een valse identiteitskaart had gereisd. Pas wanneer verzoekster werd geconfronteerd met de informatie uit haar visumdossier, waaruit blijkt dat zij een Frans visum heeft bekomen, alsook dat zij in de VAE heeft gewoond, gaf verzoekster toe dat zij had gelogen, dat zijzelf 13 jaar in de VAE heeft gewoond, dat zij legaal met haar eigen paspoort vanuit Dubai via een transit in Londen naar Parijs is gereisd, waar zij door haar schoonbroer werd opgepikt en naar België werd gebracht. Verzoekster verklaarde nog dat zij bij het verlaten van de luchthaven van Parijs haar paspoort verscheurde (administratief dossier, stuk 23, verklaring DVZ, vragen 28 en 37). Het is de Raad volstrekt onduidelijk waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad met deze verklaringen geen rekening zou mogen houden, louter omdat verzoekster tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken geconfronteerd werd met haar leugenachtige verklaringen en zij werd aangespoord om de waarheid te vertellen.

Daarnaast kan verzoekster bezwaarlijk ernstig worden genomen waar zij er in het verzoekschrift herhaaldelijk op wijst dat het visum in kwestie een vals visum betreft. Uit verzoeksters visumdossier, dat werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat verzoekster op 1 augustus 2016 een visumaanvraag heeft ingediend bij het Franse "Ministère des Affaires Étrangères et Européennes – Poste diplomatique" te Abu Dhabi en dat haar op 11 augustus 2016 ook effectief een visum kort verblijf (FRA515421687) werd afgeleverd. Ook haar echtgenoot en kinderen verkregen een Frans visum. Uit dit visumdossier blijkt tevens dat verzoekster op het ogenblik van haar aanvraag gedomicilieerd was in de VAE op het adres Besaid Capital Hotel Flat 401 te Abu Dhabi, dat de organisatie Carltons garant stond voor haar familie en dat zij in het bezit is van een paspoort met nr. 3964378, geldig tot 24 mei 2021. Er kan opnieuw niet worden ingezien waarom met de informatie vervat in verzoeksters visumdossier geen rekening zou mogen gehouden worden.

Voorts dient erop gewezen dat zowel de Raad en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen klikbrieven hebben ontvangen, waarin de auteur stelt dat twee van verzoeksters kinderen geboren zijn in de VAE, dat de door verzoekster voorgelegde geboorteaktes waaruit moet blijken dat deze kinderen geboren werden in Gaza door haar broer werden vervalst, dat verzoeksters broer tevens valse attesten opmaakte in verband met de scholing van haar kinderen, dat verzoeksters echtgenoot thans nog steeds woont en werkt in de VAE, dat ook verzoekster een verblijfsrecht had in de VAE en er werkzaam was, dat haar echtgenoot haar tweemaal in België kwam bezoeken en dat hij in staat moet zijn om verzoeksters verblijfsvergunning in de VAE te laten vernieuwen. De briefschrijver staft zijn informatie onder meer aan de hand van de geboorteaktes van verzoeksters drie kinderen, die moeten aantonen dat enkel W. in Gaza geboren is, een kopie van verzoeksters verblijfstitel in de VAE, geldig van 6 november 2014 tot 5 november 2017, een kopie van de eerste pagina van verzoeksters paspoort nr. 3964378, geldig van 25 mei 2016 tot 24 mei 2021, wat meteen ook verdere twijfels doet rijzen bij verzoeksters bewering als zou zij dit paspoort bij het verlaten van de luchthaven van Parijs hebben verscheurd, een certificaat van het 'Ministry of Education and Higher Education' dat moet aantonen dat verzoeksters kinderen geen onderwijs hebben genoten in Palestijnse scholen (publieke, private of UN scholen) en een business kaartje dat aantoont dat verzoekster werkzaam was bij het bedrijf Suwaidi Engineering Group te Abu Dhabi. Verzoekster werd ter terechtzitting geconfronteerd met deze klikbrieven en bijhorende documenten, waarvan zij de inhoud niet ontkent en waarbij zij bevestigt dat de brieven afkomstig zijn van haar ex-schoonbroer. Voormelde aan het Commissariaat-generaal en de Raad overgemaakte informatie ondersteunt aldus de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht tot het besluit komt verzoekster gedurende een langere periode in de VAE heeft verbleven en dat derhalve geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering in de periode van 2007 tot 2016 over en weer te hebben gereisd tussen Gaza en de VAE.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, kan de Raad dan ook niet anders dan vaststellen dat verzoekster in de VAE duurzame banden heeft ontwikkeld zodat dit land als haar land van gewoonlijk verblijf dient te worden bestempeld. Dienvolgens dient verzoeksters verzoek om internationale bescherming te worden beoordeeld ten aanzien van de VAE en is de verwijzing in het verzoekschrift naar de algemene veiligheidssituatie en de erbarmelijke leefomstandigheden in de Gazastrook *in casu* niet dienstig. Nergens uit verzoeksters verklaringen kan echter blijken dat zij in de VAE een gegronde vrees voor vervolging koestert dan wel dat zij er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. De loutere verwijzing naar algemene nieuwsartikelen met betrekking tot de levensomstandigheden (*i.e.* de kost van onderwijs en huurprijzen) in de VAE kan te dezen bezwaarlijk volstaan.

De overige door verzoekster neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van haar asielaanvraag kunnen ombuigen. De vaststelling dat verzoekster in de jaren voor haar komst naar België met haar gezin woonde en werkte in de VAE, waar zij over een verblijfsrecht beschikte en waar ook twee van haar kinderen werden geboren, volstaat om iedere bewijswaarde te ontzeggen aan de aankoopbewijzen uit Gaza van 2016, het medisch attest betreffende haar zoon, het attest van de wijkverantwoordelijke, de geboorteaktes van haar kinderen, de schooldocumenten van haar kinderen, de documenten in verband met haar tewerkstelling voor het radiostation gelieerd aan Fatah en voor de Britse organisatie voor kinderopvang (British Kindergarten), en de attesten van de werkgever van haar echtgenoot in de VAE. Het psychologisch attest vermeldt slechts dat verzoekster ernstige psychische last ondervindt van het verblijf in het asielcentrum en is verder niet dienend voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. De authenticiteit van het vervallen paspoort kan niet worden nagegaan daar verzoekster hiervan enkel een fotokopie neerlegt. De Raad stelt evenwel vast dat in dit paspoort (geldig van 12 mei 2008 tot 11 november 2011) verzoeksters kinderen, geboren in 2003, 2005 en 2009 (administratief dossier, stuk 23, verklaring DVZ, vraag 16) niet worden vermeld, wat het onwaarschijnlijk maakt dat verzoekster aan de hand van dit paspoort samen met haar kinderen tussen Gaza en de VAE zou hebben gereisd. De overige documenten worden in de bestreden beslissing correct beoordeeld als volgt: *“Uw UNRWA-kaart, de kopie van uw geboorteakte, de kopie van uw paspoort, de kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders, de kopieën van de verblijfstitels van uw twee broers en zus hier in België, de kopieën van uw en uw echtgenoot zijn diploma's en tenslotte nog de medische rapporten in verband met de ziekte van uw zus bevestigen louter de persoonsgegevens van u en uw familie, jullie studies, de verblijfsstatus van uw familieleden in België, de medische toestand van uw zus en het feit dat jullie bij UNRWA geregistreerd zijn. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven.”*

Ten overvloede herhaalt de Raad andermaal dat het niet kan overtuigen dat verzoekster bij het verlaten van de luchthaven van Parijs haar paspoort zou hebben verscheurd. Wat er ook van zij, uit de COI Focus "*Territoires Palestiniens. Le passeport palestinien*" van 26 oktober 2017 blijkt dat Palestijnen ook vanuit het buitenland een paspoort kunnen aanvragen, laten verlengen of laten vernieuwen.

2.8. In zoverre verzoekster artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS